

Сумський державний університет
Навчально-науковий інститут бізнес-технологій «УАБС»

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ**

МАТЕРІАЛИ

IV Всеукраїнської науково-практичної on-line-конференції
(Суми, 21–22 листопада 2019 року)

У двох частинах

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2019

Цей процес, названий зворотною інновацією, досить складний з точки зору управління. Він вимагає децентралізації на локальних ринках, що суперечить централізованій структурі міжнародних компаній, орієнтованих на глокалізацію [1]. І відповідно це змінює фінансові точки зростання міжнародних корпорацій. Ними стають зростаючі ринки.

Отже, початок 20-х років XXI сторіччя як нижча точка депресії 5-ї довгої хвилі характеризується не тільки переважанням частки фінансових операцій в структурі світової економіки над часткою виробничих процесів, а й змінами в формах і засобах отримання фінансових потоків міжнародними корпораціями.

Список використаних джерел

1. Про інновації. 10 найкращих статей з Harvard Business Review; пер. з англ. Г. Ровенських. – К.: Вид.група КМ-БУКС, 2018. – 192 с.

УДК 658:15

Верхогляд Альона Сергіївна

магістр

Науковий керівник:

Бухтіарова Аліна Геннадіївна

к.е.н.

Сумський державний університет, м. Суми

НАУКОВО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ ВЛАСНИЙ ОБОРОТНИЙ КАПІТАЛ ТА ЧИСТИЙ ОБОРОТНИЙ КАПІТАЛ

У процесі аналізу фінансування активів підприємства виділяють три основні поняття: чисті активи, чистий робочий капітал і власний оборотний капітал. Так, чисті активи являють собою усі активи підприємства, які

фінансуються за рахунок власного капіталу. За своєю величиною в активній стороні балансу вони дорівнюють сукупній вартості власного капіталу у пасивах.

Щодо визначення понять чистого робочого капіталу або чистого оборотного капіталу та власного оборотного капіталу у вітчизняній та зарубіжній літературі до сих пір не існує єдиного підходу. Окремі автори навіть ототожнюють ці терміни (табл. 1, табл.2).

Таблиця 1 – Науково-методичні підходи до трактування поняття «власний оборотний капітал»

Джерело	Визначення
М. Д. Білик [3]	Власний оборотний капітал як «...сукупність майнових цінностей підприємства, що обслуговує господарський процес і повністю використовується протягом одного операційного (виробничо-комерційного) циклу»;
І. А. Бланк [4]	Власні оборотні кошти – це кошти, які постійно перебувають у розпорядженні підприємства і формуються за рахунок власних ресурсів (прибуток тощо);
В. В. Ковальов [6]	Власний оборотний капітал «...належить до мобільних активів підприємства, які є грошовими коштами або можуть бути перетворені у них протягом року або одного виробничого циклу»;
Л. А. Лахтіонова [7]	Власних оборотний капітал «...визначається та сума власних джерел, яка залишається для фінансування дійсно саме оборотних ресурсів»;
В. О. Подольська [8]	Власний оборотний капітал – це сума оборотних коштів, яка залишається у розпорядженні підприємства після розрахунків за його поточними зобов'язаннями;
Г. В. Савицька [9]	Власні оборотні кошти «...економічна категорія, яка відображає стан капіталу в процесі його кругообігу та спроможність суб'єкта до саморозвитку на фіксований момент часу»;
А. Д. Шеремет [10]	Власний оборотний капітал «...характеризує ту частину власного капіталу підприємства, яка є джерелом формування оборотних активів підприємства».

На основі даних таблиці можна стверджувати, що власний оборотний капітал – це показник, що характеризує ту частину власного капіталу, яка є джерелом покриття оборотних (поточних) активів підприємства. Термін

«оборотний капітал» використовують для характеристики поточних активів. Під поточними активами розуміють оборотні та необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття.

Таблиця 2. – Науково-методичні підходи до трактування поняття «чистий оборотний капітал»

Джерело	Визначення
М. Д. Білик [3]	Чисті оборотні активи (або чистий робочий капітал) – це різниця між валовою сумою активів та загальною сумою поточних (короткострокових) пасивів підприємства. Чистий оборотний капітал являє собою власні оборотні активи.;
Р. Брейлі [5]	Чистий оборотний капітал – англ. Net Working Capital (NWC), – показник, що характеризує фінансовий стан суб'єкта господарювання у короткостроковій перспективі і розраховується за формулою: $Net\ Working\ Capital = CA - CL$, де Current Assets (CA) – поточні активи; Current Liabilities (CL) – поточні пасиви;
О. Я. Базилінська [2]	Чистий робочий капітал – це величина оборотних коштів, що залишається у підприємства після розрахунків за короткостроковими зобов'язаннями.
Г. І. Андреева [1]	Чистий оборотний капітал розраховується як різниця між оборотними активами підприємства та його поточними зобов'язаннями. Його наявність та величина свідчать про спроможність підприємства сплачувати свої поточні зобов'язання та розширювати подальшу діяльність;

Таким чином, виходячи з даних визначень можна стверджувати, що чистий робочий капітал (чистий оборотний капітал) – це частина оборотних активів, профінансованих за рахунок власного капіталу. Чистий робочий капітал є найстійкішою частиною оборотних коштів. Позитивно оцінюється його зростання у динаміці.

У процесі дослідження виявлена відсутність одностайного підходу до визначення поняття «власного оборотного капіталу» та «чистого оборотного капіталу». Тому зроблена спроба ліквідувати цей недолік та запропоноване власне визначення. Під власним оборотним капіталом слід розуміти показник, що характеризує ту частину власного капіталу, яка є джерелом покриття оборотних активів підприємства. Та використовувати найбільш поширений варіант розрахунку чистого оборотного капіталу як різниці між оборотними

активами і поточними зобов'язаннями, що дає змогу здійснити оцінку поточної ліквідності підприємства.

Список використаних джерел

1. Андрєєва Г. І., Андрєєва В. А. (2009) Організація і методика економічного аналізу: навчальний посібник. Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ». 347 с.
2. Базилінська О. Я. (2009) Фінансовий аналіз: теорія та практика: навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури. 328 с.
3. Білик М. Д., Павловська О. В., Притуляк Н. М. (2005) Фінансовий аналіз: навчальний посібник. [2-ге вид., перероб. і доп.]. К. КНЕУ. 354 с.
4. Бланк І. А. (2002) Управління грошовими потоками: підручник. К.: Ніка-Центр: Ельга. 647 с.
5. Брейлі Р., Майер С. (2008) Принципи корпоративних фінансів. М.: ЗАТ «Олімп-Бізнес». 1008 с.
6. Ковальов В. В. (2006) Фінансовий аналіз : навчальний посібник. М. : Фінанси і статистика. 485 с.
7. Лахтіонова Л. А. (2004) Фінансовий аналіз сільськогосподарських підприємств: навчальний посібник. К. : КНЕУ. 324 с.
8. Подольська В. О., Яріш О. В. (2007) Фінансовий аналіз: навчальний посібник. К. : Центр навчальної літератури. 488с.
9. Савицька Г. В. (2009) Економічний аналіз: підручник. М.: Нове знання. 651 с.
10. Шеремет А. Д., Негашев Є. В. (2008) Методика аналізу діяльності комерційних організацій. М.: Инфра-М. 208 с.